

LBRIS

We know
books

DANIEL NIȚOI

a r t e

**Nevestele
încornorate**

Teatru

UNIVERSUL ACADEMIC

PERSOANELE:

MOSQ – (Țânțarul) o tânără care *bâzâie* tot timpul spunând numai prostii de dragul de a vorbi; Sub această mască se ascund de fapt traume pe care le vom descoperi pe parcurs.

ELLEN – o fată tânără, cu privirea mereu suferindă. Lăsată singură poate sta pe gânduri o zi întreagă fără să se miște. Atunci când apar oameni în jurul ei găsește mereu scuze ca să se sustragă și să revină la singurătate. Rezistă întotdeauna în fața provocărilor vieții asumându-și poverile altora.

ACTUL I**Scena 1**

*O cameră de zi cu o bucătărie deschisă.
O intrare principală care dă direct în camera de zi
și o ușă care dă spre alte camere. ELLEN stă pe scaun
și mănâncă dulciuri / înghețată, plângând.*

MOSQ: *(sună în disperare la ușă)* Bună! Probabil că nu știi, deși ar fi trebuit să știi de atâta timp! Eu am tot așteptat. Am așteptat. Dar se pare că în zona asta nu se practică, vecinii nu sunt atât de prietenoși cu noii vecini. Ah! Da, am scăpat porumbelul! Eu sunt **MOSQ**! Noua ta vecină! Și am venit să te cunosc! Sigur, nu am venit cu un cadou așa cum ar fi trebuit tu s-o faci, pentru că eu sunt noua ta vecină dar.... Hey! am venit cu o ceașcă de cafea, să bem o cafea împreună și să ne cunoaștem!

ELLEN: Poftim!? Stai. Pauză! Relanti. Ho! Alo! Oprește-te! Deci....Tu ești noua mea vecină.

MOSQ: Exact! Și am venit să ne cunoaștem!

ELLEN: Exact! Mă foarte bucur, dar îmi pare extrem de rău. Sunt foarte-foarte ocupată în acest moment! Îmi pare foarte bine să te cunosc, la revedere! (*încearcă să îi închidă ușa în nas*)

MOSQ: (*oprește ușa*) Stai! Dar nu mi-ai spus cum te cheamă.

ELLEN: ELLEN. Mă cheamă ELLEN și acum mă cheamă datoria!

MOSQ: (*văzând cafetiera*) NU se poate! Ai filtru de cafea??? (*intră peste ea în casă*) Super! Îmi pare excepțional de bine că am venit pregătită! Bem o cafea împreună să povestim, să ne cunoaștem. (*scoate o ceașca goală pe care o ascundea la spate*)

ELLEN: Okey... (*încercând să își stăpânească nervii*). O să Bine... (*ironică*) Bună! **MOSQ!** Ce bucurie să te cunosc! Intră! Vai! Dar te rog! Intră! O să bem o cafea rapid, maxim două minute și pe urmă, eu îmi cer scuze încă de pe acum, dar trebuie neapărat să plec. Am niște treburi importante de rezolvat. (*MOSQ este deja înăuntru dar ea se preface și mimează primirea ei în casă*)

MOSQ: Super! Te poți pregăti fără probleme. Eu nu am o problemă cu asta.

ELLEN: Poftim?

MOSQ: Te poți schimba cât timp vorbim. EU sunt aici, am să îți admir casa. Între timp, schimbăm câteva vorbe... îți țin de urât cât timp te pregătești să pleci.

ELLEN: Nu, dar... (*destul de încurcată*) EU nu pot așa.... Adică... Mă simt prost lăsându-mi musafirii singuri în casă. Așa că prefer ca ei să plece.

MOSQ: Mă inviți drept musafir? Vaaai! Ce drăguț! Prietenul meu o să fie super fericit când am să îi povestesc că ne-ai invitat la tine.

ELLEN: Nu am vrut să spun asta. Adică... Cine dracu ai spus că ești?

MOSQ: **MOSQ!** Vecina ta de vis-a-vis! Ne-am mutat de ceva vreme... adică, te-am așteptat să vii să ne cunoaștem. Pfiu! Ți-am admirat tare mult grădina. Te-am privit cu interes. Cred că este foarte plictisitor să stai de una singură. Nu?! Să stai în fața televizorului cu orele fără să îl aprinzi?! Te admir rău, fetițo! Yoga curată, meditație. Eu n-aș putea. Nu am locului o secundă, eu trebuie să fiu activă. Și melodiile pe care le ascuți! Aceleași la ore fixe. Mai pui una?!

ELLEN: Ce?!